

OD REDAKCJI

Od połowy ubiegłego wieku zauważa się dynamiczny rozwój teologii moralnej społecznej, który przejawia się m.in. w coraz odważniejszym sięganiu po zagadnienia – wydawałoby się – dość odległe od tradycyjnych problemów rozpatrywanych przez kościelne nauki moralne. Zjawisko to z jednej strony jest odpowiedzią na wezwanie Soboru Watykańskiego II, który wśród fundamentalnych zadań postawionych przed teologią moralną wymienił także „odprywatyzowanie” chrześcijańskiego orędzia moralnego. Z drugiej zaś strony, dla teologów moralistów okresu posoborowego stało się jasne, iż przedmiotem refleksji teologicznomoralnej przez nich podejmowanej winny być nowe procesy związane z dynamicznym rozwojem różnorodnej działalności ludzkiej, rozwojem cywilizacyjnym, postępem kultury w tym także życia gospodarczego i działalności polityczno-społecznej.

W tym kontekście należy wskazać na Marciano Vidala, urodzonego w 1937 r. hiszpańskiego redemptorystę, jako jednego z protagonistów posoborowej reorientacji katolickiej teologii moralnej. Przez lata był związanych z ośrodkami studiów teologii moralnej w Salamance, w Madrycie i w Rzymie. W licznych publikacjach oraz wykładach szeroko podejmował problematykę moralności życia społecznego.

Prezentowana publikacja ks. Pawła Kulickiego pt. *Koncepcja moralności życia społecznego w ujęciu Marciano Vidala*, która tworzy tom 3 serii wydawniczej „Moralność życia społecznego”, ma na celu przedstawienie syntezy myśli etycznospołecznej hiszpańskiego Moralisty. Stała się dla autora także okazją do interesujących analiz dotyczących rozwoju samej teologii moralnej społecznej po Soborze Watykańskim II, określenia jej statusu metodologicznego oraz relacji do nauki społecznej Kościoła. W swej pierwotnej wersji zrodziła się jako rozprawa doktorska napisana w Katedrze Teologii Moralnej Społecznej KUL.

Ukazanie dorobku etycznospołecznego Vidala należy przyjąć z wielkim zadowoleniem, ponieważ ciągle pozostaje on polskiemu czytelnikowi szerzej nieznanym. Po wtóre, stanowi jedną z najbardziej dopracowanych syntez moralności życia społecznego w obrębie katolickiej teologii moralnej. Można go także traktować za oryginalną i całościową koncepcją moralności życia społecznego, w której nie

brak odniesień do wielu kategorii etycznych i społecznych właściwych dla teologii hiszpańskiej oraz teologii wyzwolenia. W ten sposób niniejsza publikacja wypełnia w jakimś zakresie brak w polskiej literaturze szerszej refleksji nad hiszpańską teologią moralną i jej społeczną reorientacją.

Monografia ks. Kulickiego również wpisuje się dobrze w widoczny od pewnego czasu ożywienie badań w zakresie moralności życia społecznego wśród polskich moralistów. Przejawem tego ożywienia jest m.in. powstanie dwóch Katedr Teologii Moralnej Społecznej na KUL i UKSW, wydawana seria wydawnicza „Moralność życia społecznego”, w ramach której ukazuje się niniejsze studium, liczne sympozja i konferencje o tematyce etyczno społecznej oraz ciekawe projekty badawcze. W tym względzie prezentację moralności życia społecznego w ujęciu Vidala należy postrzegać jako twórczy wkład autora w rozwój teologii moralnej społecznej w Polsce. Przedstawienie ujęcia moralności życia społecznego, które zrodziło się w odmiennym od polskiego kontekście kulturowym i społecznym, zawsze wnosi swego rodzaju *novum*.

Należy wyrazić życzenie, że przybliżenie etyczno społecznej myśli Vidala będzie miało konstruktywny wpływ na polską teologię moralną i przyczyni się do ukształtowania bardziej integralnej rodzimej wizji moralności życia społecznego; tym bardziej, że Vidal w swoich publikacjach próbuje udzielać konkretnych odpowiedzi na szereg istotnych dylematów moralnych związanych z życiem społecznym. Wiele z nich wydaje się istotnych także z perspektywy niełatwych polskich doświadczeń związanych z transformacją ustrojową, budowaniem struktur demokratycznego i wolnorynkowego państwa, a także ze znalezieniem właściwego miejsca przez Kościół w życiu społecznym.

Jerzy Gocko SDB
Redaktor naukowy serii

Mediolan, styczeń 2012 r.